

I 2. udvalg fremsatte Sovjetunionen et resolutionsforslag, der gik ud på at sammenkalde en international konference om handelsproblemer i 1963 med den hovedopgave at overveje oprettelse af en international handelsorganisation, afskaffelse af forskelsbehandling i den internationale handel, og spørgsmålet om rimelige priser for råvarer.

29 afroasiatiske og latinamerikanske lande samt Jugoslavien, hvoraf de fleste var tilsluttet Cairo-deklarationen, fremsatte et udførligt resolutionsudkast. I den operative del foresloges det at sammenkalde en FN-konference vedrørende handel og udvikling i juni 1963, at udvide den af Det økonomiske og sociale Råd foreslåede forberedende komité med 12 medlemmer ud fra hensynet til geografisk fordeling og en passende repræsentation fra udviklingslandene, og at lade komiteen træde sammen i januar 1963, således at dens beretning kunne foreligge til rådets 35. samling. Endvidere anbefaledes det, at rådet og komiteen under udarbejdelsen af dagsordenen skulle tage en række vigtige spørgsmål i betragtning, d. v. s. i alt væsentligt udviklingslandenes handelsproblemer samt metoder og maskineri for iværksættelse af foranstaltninger til udvikling af den internationale handel.

Resolutionsdebatten viste, at de spørgsmål, der især herskede uenighed om, var udvidelsen af den forberedende komité, tidspunktet for dens og for konferencens sammentræden samt organiseringen af internationalt handelssamarbejde. I denne diskussion genspejledes den vestlige opfattelse af konferencen som en udviklingskonference og interesse i, at den blev grundigt forberedt, og at den ikke blev afholdt, så længe det ikke var klart, om Storbritannien og andre EFTA-lande ville finde optagelse i det europæiske fællesmarked, samt Sovjetunionens interesse, der i øvrigt også frengik af dens resolutionsforslag, i en drøftelse af det internationale handelssamkvem og oprettelse af en ny organisation.

Vedrørende ekspertkomiteens eventuelle udvidelse, stillede Grækenland et ændringsforslag om, at der også skulle være passende repræsentation fra de vigtigste handelslande. Dette forslag vedtoges med 32 stemmer for, 12 imod, medens 59 afstod. De nordiske lande stemte sammen med vestlige lande og

bl. a. også Indien for, østblokken imod, medens den afro-asiatiske gruppe som helhed afstod.

I et revideret resolutionsforslag fastholdt forslagsstillerne forslaget om yderligere 12 medlemmer af komiteen, idet de henviste til, at den ønskede repræsentation ikke kunne opnås ved mindre end 30 landes deltagelse.

Vedrørende tidspunktet for konferencen ændrede forslagsstillerne efter langvarige drøftelser de vedkommende bestemmelser i udkastet, og det reviderede forslag gik ud på, at konferencen — efter forberedelse — skulle afholdes ikke senere end september 1963.

Da De forenede Stater tilkendegav, at man kun var gået med til at afholde konferencen for udviklingslandenes skyld, og at man ikke agtede at være til stede, hvis dens åbning fastsattes til september 1963, foreslog den danske repræsentant i udvalget (fru *Wright*) efter opfordring en ny formulering. Herefter skulle der tages hensyn til det af mange delegationer udtrykte synspunkt, at konferencen ikke skulle sammenkaldes senere end september 1963, såvel som andre delegationers synspunkt, nemlig at konferencen ville give bedre resultat, hvis den blev holdt tidligt i 1964. Dette forslag faldt, idet 43 lande (vestlige m. fl.) stemte for, 50 (afroasiatiske og østlande) stemte imod, medens 10 afstod.

Blandt de dagsordensemner, som den forberedende komité ifølge resolutionsforslaget skulle beskæftige sig med, var: „Foranstaltninger til fjernelse af told og andre handelskranker, som skyldes industrilande enkeltvis eller i økonomiske grupper, og som virker ufordelagtigt på udviklingslandenes økonomi.“ Hertil stillede fællesmarkedslandene et ændringsforslag om udeladelse af ordene „som skyldes industrilande enkeltvis eller i økonomiske grupper“. Ændringsforslaget nedstemtes, idet 37 stemte for (deriblandt de nordiske lande), men 46 imod, medens 21 lande afstod.

Det reviderede resolutionsforslag vedtoges derefter med 73 stemmer for, 10 imod, og 23, der afstod. Blandt dem, der stemte for, var Canada, New Zealand og Australien; Canada og New Zealand med den begrundelse, at de, selv om de havde ønsket det danske forslag vedtaget, alligevel havde stemt for resolutionen som helhed, idet de